

Věrná

1512-1
Sazceček Václav
Lukavec 40
p. Lovosice

TRÁŽ

Týdeník Svazu Čechů z Volyně

Ročník VI. — Číslo 42

V Zateci dne 9. listopadu 1951

Cena 3 Kčs

Ať žije 34. výročí Velké říjnové socialistické revoluce!

Před 34 roky se díky vítězství Veliké říjnové socialistické revoluce zrodil sovětský stát — první socialistický stát na světě. V historický den vítězství Říjnové revoluce dne 7. XI. 1917 Lenin slavnostně prohlásil: „Od této chvíle nastává nové období v dějinách Ruska a třetí ruská revoluce musí ve svých konečných důsledcích vésti k vítězství socialismu. . . Nyní se musíme v Rusku věnovat výstavbě proletářského socialistického státu.“

Velká říjnová socialistická revoluce zahájila epochu zániku kapitalismu a vítězství socialismu a má proto světodějný význam.

Velká Říjnová socialistická revoluce byla první revolucí, již se podařilo přetřhnout řetězy kapitalistického otroctví v jedné z největších zemí světa. Hrdinské dělnictvo Ruská svrhlo ve spojení s nejhudšími zemědělci pod vedením slavné bolševické strany buržoasně-statkářský řád a vytvořilo první socialistický stát na světě.

Velká Říjnová socialistická revoluce, která odstranila panský vykořisťovatelů a nastolila vládu dělníků a rolníků, položila základy nové, sovětské, socialistické demokracie, která je pravým opakem starého, buržoasního demokratismu.

Síla sovětského zřízení, které je nejdemokratičtějším společenským zřízením na světě, záleží v tom, že je nastolila revoluční tvořivost lidových mas, organizovaných a vedených komunistickou stranou.

Sovětský lid oslavuje 34. výročí Veliké říjnové socialistické revoluce novými pracovními úspěchy a dalším rozvíjením socialistického soutěžení ve všech odvětvích národního hospodářství. Den ze dne vzrůstá tvůrčí iniciativa mas a pracovní aktiva dělnické třídy, kolchozního rolnictva a inteligence. Práce milionů sovětských lidí je práce velká a tvůrčí, která má dějinný význam.

Budovatelské práce se účastní obrovské masy lidu. Na gigantických prostorách je měněna příroda, jsou stavěny obrovské vodní elektrárny a průplavy a složitá zavlažovací zařízení. Bohatství sovětské vlasti ustavičně vzrůstá, je vytvářena materiálně-technická základna komunismu.

Život sovětského člověka je rok od roku lepší a krásnější. V procesu velkých revolučních změn společenských se mění i člověk, jeho duchovní tvář. Sovětské lidé jsou aktivní a uvědoměli budovatelé komunismu, oddaní tomuto velikému dílu.

Bolševická strana vychovala novou generaci sovětských lidí, statečných, vytrvalých, neohrožených v boji s nepříteli vlasti, nelekajících se obtíží a hotových překonávat jakékoli překážky. V hrdinském boji za socialismus, za svobodu a štěstí své domoviny odstranil sovětský lid všechny překážky, které mu stály v cestě a uhájil vymanění Října před úklady četných nepřátel. Národy SSSR jsou odhodláni, dovést až do

konce výstavbu komunismu. A není na světě síly, která by jim dokázala zabránit dosažení tohoto cíle.

Sovětský svaz je velkým praporečkem míru. Je předvojem všeho pokrokového lidstva. Nyní, kdy se anglo-američtí imperialisté snaží uvrhnout lidstvo do nové světové války, zní stále hlasitěji mocný hlas mnohamilionového sovětského národa, který spolu se všemi mírumilovnými národy žádá, aby hrstka imperialistických lupičů, vydělávajících miliardy na krvi a slzách pracujících, byla zkrocena.

Spolu se Sovětským svazem bojují aktivně za mír země lidové demokracie, Čínská lidová republika a miliony lidí dobré vůle v kapitalistických zemích.

Pochodeň socialistické revoluce, jež byla před čtyřiatřiceti lety zapálena, plá stále jasněji, osvětluje národům cestu k svobodě a štěstí. Následující příkladu národů Sovětského svazu napřimují pracující všech zemí stále více svá mohutná záda, aby jednou provždy skoncovali s kapitalistickým otroctvím a imperialistickými válkami. Leninovy a Stalinovy ideje pronikají stále dál do řad bojovníků za zájmy pracujících. Pod praporem těchto idejí, pod vedením velké strany bolševiků, jde sovětský lid s jistotou vpřed k vítězství komunismu a ukazuje tak cestu i cíl všemu pracujícímu lidu na celém světě.

Pakt míru - nejdůležitější nástroj mezinárodní bezpečnosti

V Evropě i v Americe, v Asii a v Africe i ve vzdálené Austrálii zní ve všech jazycích a nářečích ohlas bojovníků za mír — lidí dobré vůle. Národy všech zemí se stále pevnějším odhodláním rozvíjejí boj za pakt míru. Boj za mír odpovídá životním zájmům drtivé většiny obyvatelstva světa bez rozdílu politického a náboženského přesvědčení. Proto se stalo hnutí obránců míru, bojujících proti imperialistickým podněcovatelům nové světové války, tak nezdolnou silou.

Soudruh Stalin naplnil srdce všech prostých lidí zeměkoule nezdolnou vírou ve vítězství spravedlivé věci boje za mír v celém světě, za národní nezávislost národů a za přátelství mezi národy. Již počátkem roku 1949 soudruh Stalin vystoupil s myšlenkou paktu míru jako nejvýznamnějšího prostředku zajištění mezinárodní bezpečnosti. Zdůraznil, že vláda SSSR by mohla spolupracovat s vládou USA v zájmu uskutečnění opatření směřujících k uzavření paktu míru a k postupnému odzbrojení.

Vláda USA však nastoupila cestu agresivních dobrodružství, zamítla mírumilovný sovětský návrh a za dva měsíce na to vytvořila severoatlantický pakt, který je hlavním prostředkem rozpoutání světové války v zájmu americké nadvlády nad celým světem.

Stalinská idea paktu míru jako nejdůležitějšího nástroje mezinárodní bezpečnosti v soudobých podmínkách se stala ideou všech národů. Světová rada míru vystoupila v únoru letošního roku s požadavkem uzavření paktu míru mezi pěti velmocemi, k němuž by pak mohly přistoupit všechny země. Uplynulo jen několik měsíců a výzvu Světové rady míru podepsalo již 500 milionů lidí za hranicemi sovětské země. V Sovětském svazu v krátké době podepsalo tento historický dokument již 97 milionů lidí. Národy všech zemí bojují za pakt míru proto, že je za nynější situace jedním z nejdůležitějších prostředků zajištění mezinárodní bezpečnosti.

Soudruh Stalin již uprostřed druhé světové války zdůraznil, že kromě úplného odzbrojení agresivních národů je nutno vytvořit speciální organizaci na obranu míru a zajištění bezpečnosti, jejíž opatření budou účinná tehdy, jestliže vel-

moci, které nesly na svých bedrech hlavní tíhu války proti hitlerovskému Německu, budou i v budoucnosti jednat v duchu jednomyslnosti.

Tato zásada jednomyslnosti velmocí byla podkladem celého systému mezinárodní bezpečnosti, vytvořeného po druhé světové válce. Pět velmocí — SSSR, Anglie, USA, Čína a Francie — připadla hlavní odpovědnost za udržení míru a odvrácení jakékoli agrese. Avšak reakčním vládním kruhům USA, Anglie a Francie se nehodila mezinárodní spolupráce na podkladě společných opatření pěti velmocí.

Agresivní politika americko-anglického bloku, jak ukazuje soudruh Stalin, vedla k tomu, že organizace Spojených národů vytvořena jako hráz na udržení míru, se stává nástrojem války a prostředkem rozpoutávání nové světové války. Agresivní síly imperialistického tábora nastoupily cestu pokopávání zásad mezinárodní spolupráce a odmítání společně přijatých usnesení. Právě proto je třeba uzavřít pakt míru, který by byl nejdůležitější základnou obnovení a rozvíjení široké mezinárodní spolupráce.

Národy celého světa podpisující výzvu za udržení paktu míru bojují za zastavení politiky bojkotu a agrese, kterou uskutečňuje anglo-americký útočný blok proti Čínské lidové republice. Obránci míru si přejí, aby zástupci lidové Číny zaujali v Radě bezpečnosti a v ostatních orgánech OSN místo, které jim patří. Rada bezpečnosti, jejíž činnost je nyní paralysována piklemi agresivního bloku, může ve svém zákonitém složení znovu jednat na podkladě dodržování zásady jednomyslnosti velmocí. To by pak mělo za následek okamžité zastavení vojenských akcí v Koreji a mírové urovnání korejské otázky.

Odpovídá na otázky dopisovatele „Pravdy“ o atomové zbraní soudruh Stalin zdůraznil, že stoupení atomové bomby mohou souhlasit se zánětem atomových zbraní jen tehdy, jestliže nemají monopol na atomové bomby. Skutečnost, že v SSSR byly zkoušeny atomové bomby různých kalibrů, ukázala anglo-americkým imperialistům, že již dávno nejsou monopolisty a že nechť, aby před celým svě-

tem stáli v úloze vinníků atomové války a vyhlazení statisíců pokojných lidí atomovými zbraněmi musí nastoupit cestu vedoucí k zákazu atomových zbraní a k zřízení odpovědné mezinárodní kontroly.

Lze si snadno představit, že již zahájení jednání mezi pěti velmocemi o uzavření paktu míru by přispělo k zmírnění napětí mezinárodní situace. Sovětská vláda roku 1949 a 1950 vystoupila v zasedáních Valného shromáždění OSN s návrhem, aby pět velmocí spojilo své úsilí v zájmu podepření mezinárodního míru a bezpečnosti, jakož i v zájmu uzavření paktu míru. Agresivní síly USA, Anglie a Francie však zmařily přijetí těchto sovětských mírumilovných návrhů. President Truman na pokyn Wall Streetu také odmítl resoluci presidenta Nejvyššího sovětu SSSR ze 6. srpna 1951, která rovněž obsahuje výzvu k uzavření paktu míru.

Vlády USA, Anglie a Francie odmítnutím myšlenky uzavření paktu míru znovu odhalují před celým světem své agresivní plány. Kampaň shromažďování podpisů pod výzvu světové rady míru je nejdůležitějším prostředkem odhalování zločinných machinací podněcovatelů války. Během této kampaně je úplně odhalována zločinná úloha agresivních sil — miliardářů a milionářů, kteří poblížejí na válku jako na výhodný obchod. Požadavek paktu míru má za následek, že rady obránců míru se upevňují a že široké lidové masy se ještě více mobilisují na obranu míru v celém světě.

Sovětský lid, který zasvětil své síly budování komunismu je přímo životně zainteresován na dlouhém a trvalém míru. Podpisy sovětských lidí pod výzvu Světové rady míru dodávají nové síly milionům obránců míru v celém světě v jejich boji proti zločinným plánům americko-anglických imperialistických podněcovatelů války.

Miliony lidí dobré vůle všech zemí vidí v Sovětském svazu mohutnou baštu míru a uskutečnění svých nejlepší nadějí a snah. Heslem jejich boje za mír a mezinárodní bezpečnost jsou moudrá slova s. Stalina: „Mír bude zachován a upevněn, vezme-li lid věc zachování míru do svých rukou a bude-li ji hájit až do konce“.

Podle čas. „TRUD“

O proletářském internacionalismu

Před více než sto lety napsali velcí zakladatelé vědeckého komunismu Marx a Engels na prapor dělnické třídy bojující za své osvobození nepohasínající slova: „Proletáři všech zemí, spojte se!“ Pod tímto bojovým praporem internacionalismu se sdružovali a dosud sdružují proletáři celého světa ve svém boji za osvobození od kapitalistického jha.

Proletářský internacionalismus vznikl tím, že dělníci všech zemí, nezávisle na národních a jiných rozdílech mají společné zájmy v boji proti vykořisťování a za osvobození z kapitalistického jha. Mezinárodní jednotu proletariátu je jednou z nejdůležitějších podmínek úspěšného boje za mír, demokracii a socialismus.

Třídní boj mezinárodního proletariátu je organicky spojen s revolučním národně osvobozeným hnutím utlačovaných národů v koloniálních a závislých zemích. Soudruh Stalin nás učí, že zájmy proletářského hnutí v kapitalisticky vyspělých zemích vyžadují spojení těchto dvou druhů revolučního hnutí v jednotnou frontu proti společnému nepříteli - imperialismu.

Ideje proletářského internacionalismu našly nejhlubší výraz v theoretických pracích a v praktické činnosti geniálních vůdců a učitelů pracujících, velkých internacionalistů V. I. Lenina a J. V. Stalina. Vzorem proletářského internacionalismu je boj ruského proletariátu, nejrevolučnějšího na světě, který pod vedením bolševické strany dosáhl vítězství socialistické revoluce, zřídil diktaturu proletariátu a vybudoval socialismus.

Strana bolševiků porazila oportunistus v ruském dělnickém hnutí a zároveň rozhodně bojovala proti oportunismu na poli mezinárodním. VKS(b) vztyčovala vždy vysoko prapor revolučního internacionalismu a celým svým bojem se dostala na vedoucí místo v mezinárodním komunistickém hnutí. Lenin a Stalin velmi rozhodně a důsledně odhalovali oportunisty

a sociální šovinisty, kteří se maskovali internacionalismem, aby podvedli pracující. Lenin a Stalin vždy odhalovali velkoruský šovinismus i lokální patriotismus.

Velká Říjnová revoluce, která zahájila novou éru v dějinách lidstva, éru socialismu, dala vzniknout mocnému zdroji vznětu a opěrné základně dalšího osvobozeného boje mezinárodní dělnické třídy a utlačovaných národů světa. Všude na světě pokládají pokrokoví lidé podporu Sovětského svazu za nutnou součást proletářského internacionalismu.

S upevňováním sovětského socialistického státu, praví soudruh Stalin, se zároveň upevňuje mezinárodní dělnická třída. Soudruh Stalin ustavičně vybízí sovětské lidi, aby byli naprosto věrni proletářskému internacionalismu a bratrskému spojení proletářů všech zemí. Ve svém referátu na XVII. sjezdu VKS(b) vytýčil jako jeden z nejdůležitějších úkolů strany: „... Vychovávat stranické organizace a obklopující je aktiv nestraníků v duchu leninského internacionalismu.“

Ideji internacionalismu se dostalo ztělesnění v rozřešení národnostní otázky v SSSR. Pod vedením bolševické strany a s pomocí velkého ruského národa dostaly národy SSSR, osvobozené Říjnovou revolucí, nejširší možnosti svobodného národního rozvoje a likvidovaly svou dřívější kulturní a hospodářskou zaostalost. Na troskách starých buržoasních národností vznikly a rozvíly se v SSSR národnosti nové, socialistické. Stalinovo učení o socialistických národnostech, zobecňující zkušenosti získané při uskutečňování národnostní politiky bolševické strany, je prodechnuto duchem internacionalismu a nesmířitelného boje s nacionalismem.

Hlavní vymožeností leninskostalinové národnostní politiky je družba národů naší země, tento mohutný zdroj síly sovětského státu. Sovětská ideologie rovnosti všech ras a národů,

ideologie přátelství mezi národy, plně zvítězila nad ideologií bestialního nacionalismu německých fašistů a stojí proti všem soudobým buržoasním nacionalistickým a rasistickým „teoriím“.

Proletářský internacionalismus je nerozlučně spojen s vlastenectvím, s láskou k socialistické vlasti. Sovětské vlastenectví je nejvyšším projevem internacionalismu, neboť sovětské vlastenectví je především oddanost socialistickému zřízení, připravenost dát všechny své síly do boje za vzrůst moci SSSR - vlasti pracujících celého světa, věrné opory svobody a rovnoprávnosti národů.

V sovětském vlastenectví jsou harmonicky spojeny národní tradice jednotlivých národů a společné zájmy všech pracujících Sovětského svazu. Sovětské vlastenectví nerozdvojuje, ale naopak spojuje všechny národy a národnosti naší země v jednotnou bratrskou rodinu. Životvorná síla sovětského vlastenectví podněcovala a podněcuje sovětské lidi do boje za komunismus.

Strana bolševiků vychovává pracující v duchu sovětského vlastenectví a družby národů, v duchu socialistického internacionalismu a zároveň bojuje proti nacionalistickým pozůstatkům, proti všelikým projevům nacionalismu a kosmopolitismu. Usnesení ÚV VKS(b) o ideologických otázkách mobilisují naše kádry ke zdárnému uskutečňování těchto úkolů a učí je na konkrétních příkladech, jak odhalovat projevy buržoasního nacionalismu a jak uplatňovat zásady proletářského internacionalismu a sovětského vlastenectví v ideologické práci.

Strana vychovává pracující k tomu, aby si vážili národních tradic jednotlivých národů a bojuje zároveň proti idealisaci reakčních směrů a činitelů minulosti, proti teoriím t. zv. „jednotného toku“.

Strana činí národnostní rozdíly, avšak nikoli k tomu, aby národy od sebe oddělovala, jak by to rádi viděli nacionalisté, ale aby je stále více sblížovala.

Strana všemožně podporuje rozvoj kultury národní formou a socialistické obsahem, aby tento socialistický internacionalistický obsah stále více sblížoval socialistické národnosti.

Socialismus předpokládá takový rozvoj národní kultury, v jehož průběhu se národní formy naplnily internacionalistickým obsahem. Jinak je národní formy používáno k zastírání buržoasního nacionalismu.

Před několika lety ÚV VKS (b) odhalil chyby nacionalistické povahy v ideologické práci tatarské organizace strany. Výtky ÚV VKS(b) pomohly tatarské organizaci zvýšit výchovu mas v duchu sovětského vlastenectví a internacionalismu, o čemž svědčí na př. díla tatarských spisovatelů vyznamenaných Stalinovou cenou a prodchnutých duchem sovětského vlastenectví.

Úspěchy sovětského lidu v budování komunismu vykonávají obrovský revolucionisující vliv na pracující v jiných zemích. Každý den přináší stále nové zprávy ze všech konců světa o tom, že si sovětský lid svým bojem a budovatelskou prací získává stále větší lásku pracujících celého světa. A čím větší jsou vítězství sovětského lidu v jeho boji za výstavbu komunismu, tím silnější je jeho podnětná úloha v působení na pracující celého světa. Stále nové miliony pracujících se naplňují láskou k první zemi, která položila základy socialismu a usilují o to, aby mohly jít cestou sovětského lidu.

Po druhé světové válce se daly pod prapory proletářského internacionalismu nové stamiliony lidí, jež se dostaly z moci imperialismu. Úspěchy táboru míru a demokracie jsou možný jen díky existenci Sovětského svazu, jeho růstu a síle. SSSR, který měl rozhodný podíl na porážce hitlerovského Německa a imperialistického

Japonska, se stal mohutnou silou, působící na mezinárodní situaci a měnící ji v zájmu pracujících.

Čínská lidová revoluce, která zvítězila pod vedením slavné komunistické strany Číny a jejího vůdce Mao Ce-tuna a vznik Čínské lidové republiky jsou další podnětnou skutečností národně osvobozenického hnutí koloniálních a závislých národů a růstu mezinárodní solidarity pracujících v boji proti militarismu.

Výrazem internacionalistické politiky Sovětského svazu jsou smlouvy SSSR se zeměmi lidové demokracie. Z iniciativy souduha Stalina byla vytvořena taková soustava vzájemných vztahů mezi SSSR a lidovými demokraciemi, která zajišťuje jejich bratrskou spolupráci a vzájemnou pomoc a koordinaci plánů hospodářské výstavby. Díky pomoci SSSR pracující lidově demokratických zemí budují úspěšně nový život.

Američtí imperialisté chtějí pomocí nové války nastolit své panství nad světem, vyřešit si jejím prostřednictvím své vnější a vnitřní protiklady a těžkosti, upevnit pozice monopolního kapitálu, rozbít vzrůstající mezinárodní jednotu dělnické třídy a potlačit síly demokracie.

Boj za jednotu dělnické třídy pokládají komunisté a dělnické strany za věc nejdůležitější, má-li být zachován a upevněn mír, má-li dojít k organizovanému odporu proti válečnému žhárům a tlaku imperialistické reakce. Přes odporovou rozkolnickou činnost pravých socialistů jednotu dělnické třídy zdola roste a sílí.

Ještě nikdy v dějinách mezinárodního dělnického hnutí jednotu dělnické třídy v mezích jednotlivých stran i ve světo-

vém měřítku neměla tak rozhodující význam jako v naší době. Pravicoví socialisté, kteří stále více ztrácejí půdu pod nohama v dělnickém hnutí, utíkají se k novým manévřům. Obrodili stín prohnílé 2. internacionály. Organizace, kterou založili nemá nic společného se zájmy dělnické třídy, je nástrojem těžkého kapitálu, střediskem špiónů a provokatérů a směřuje k zajištění světovlády amerického imperialismu, k rozpoutání nové světové války, k potlačení všech demokratických sil a k fašisaci kapitalistických zemí. Základem celé politiky a ideologie pravicových socialistů jsou reakční ideje kosmopolitismu, hluboce nepřátelské internacionalismu.

Jedním z nejodpornějších projevů zrady zájmů dělnické třídy je zločinná činnost kliky Tita-Rankoviče. Tato klika, skládající se z vyzvědačů naverbovaných imperialistickou špiónážní službou, je skutečným objevem pro imperialisty. Je fašistickou mučírnou a vojenským předmostím anglo-amerických imperialistů.

Přes pikle imperialistů a jejich agentur tábor socialismu a demokracie, v jehož čele stojí Sovětský svaz, stále roste a sílí. Nejzjevnějším výrazem vzrůstající jednoty pracujících a pokrokových sil lidstva v boji proti imperialistické reakci je mohutné hnutí obránců míru. Boj za pevný a trvalý mír zaujímá dnes hlavní místo v činnosti všech komunistických stran. Ještě nikdy v dějinách mezinárodního dělnického hnutí, v dějinách revolučního boje proti imperialismu nebyly ideje proletářského internacionalismu tak rozšířeny, nebyly tak mocnou silou jako v naší době.

Podle čas. „PRAVDA“

Ať žije Sovětský svaz - vítězná velmoc míru a socialismu!

Poradna svazu

Dotaz:

1. Jako stoprocentní válečný invalida jsem členem JZD III. typu. Pobírám důchod od státního úřadu pro válečné poškozence. Jsem povinen platit národní pojištění?

2. Mám jako člen JZD III. typu nárok na potravinové lístky, když jsem práce neschopný?

Odpověď:

1. Na členy JZD se vztahuje dvojitá pojištění: nemocenské a důchodové. Nemocenské platí za každého člena JZD III. a IV. typu samo JZD ze zvláštního sociálního fondu a toto pojištění vstoupilo v platnost 1. ledna 1951. O tomto pojištění a o nárocích družstevníků při tomto pojištění jsme psali v 1. čísle Věrné stráže z 12. 1. 1951. Domníváme se, že na toto pojištění se ve Vašem dotazu neptáte, poněvadž toto pojištění družstevníci osobně neplatí.

Dalším pojištěním družstevníků je důchodové pojištění, které je povinen každý družstevník platit sám. Důchodové pojištění platíte už od 1. 10. 1948 a v době, když jste byl samostatným rolníkem, platil jste je podle výměry pozemků. Nyní, když jste vstoupil do JZD, povinnost platit toto pojištění trvá. Každý družstevník platí toto pojištění sám ze svých příjmů. Nyní ale si mohou družstevníci změnit dosavadní zákonné pojištění důchodové na pojištění na pevný důchod buď 1.000 Kčs měsíčně za pojistné Kčs 130 měsíčně nebo na 1.250 Kčs za 200 Kčs nebo na 1.500 Kčs za 270 Kčs měsíčně. Člen družstva, který platil vyšší pojistné proto, že byl pojištěn na vyšší důchod, může si zvolit pojištění na některou z uvedených částek zpětně od počátku svého dosavadního důchodového pojištění jako zemědělec, t. j. od 1. 10. 1948. Bylo-li pojistné zapláceno, bude mít družstevník přeplatkem uhráženo nové pojistné dopředu.

V 65 letech dostane tedy člen JZD důchod a to 1.000, 1.250 nebo 1.500 Kčs měsíčně podle toho, na jaký druh pojištění byl pojištěn.

Neznamená to ale, že družstevník musí platit pojistné až do 65 roků. Onemocní-li a není-li práce schopen, má nárok na uvedený důchod už po čtyřech letech placení důchodového pojištění v posledních pěti letech. Bude to tak zvaný invalidní důchod, jehož výše je stejná, t. j. 1.000, 1.250 nebo 1.500 Kčs. Pozůstalí po členu družstva, pojištěném na pevný důchod, dostanou dávky pozůstalých, jaké jsou uvedeny v zákoně o národním pojištění (vdovský důchod, sirotčí důchod a pod.).

Ve Vašem případě Vám tedy radíme, abyste platil toto důchodové pojištění i nadále a to v té nejvyšší výši. Upozorňujeme Vás na to, že 1. 11. 1952 máte možnost se přihlásit u okresní národní pojišťovny a na základě toho, že jste 100% invalidou požádat, aby Vám byl vyplacen invalidní důchod (1. 11. 1952 uplynou totiž čtyři roky od doby, co jste pojištěn).

To, že pobíráte důchod invalidní od státního úřadu pro válečné poškozence, vadit při tom nebude. To je jiný důchod a pobíráte jej na základě jiného zákona (č. 164/46 Sb.) jako válečný poškozenec.

2. Byl-li jste před vstupem do JZD samozásobitelem, jste jím i nyní po vstupu do JZD. Na lístky tedy nárok nemáte. Jste-li nemocný, máte nárok na zvláštní přidavkové lístky podle návrhu Vašeho ošetřujícího lékaře.

Dotaz:

Zajímá mne otázka vyživovacího rodinného příspěvku pro rodiny branců. Prosím o bližší vysvětlení.

Odpověď:

Vyživovací příspěvek pro manželku brance, není-li o ni jinak postaráno (třeba tím, že žije u svých rodičů, kteří ji mohou bez vlastní újmý živit, nebo má-li příjem z nemovitosti) činí 1.500 Kčs měsíčně a na každé nezaopatřené dítě 900 Kčs měsíčně. Je-li manželka zaměstnána, dostává plný vyživovací příspěvek, pokud součet jejího čistého příjmu nepřesahuje 4.500 Kčs měsíčně. Tak na příklad: manželka vojáka má dvě děti, je zaměstnána a vydělává 3.000 Kčs

měsíčně. Dostane plný vyživovací příspěvek na sebe, t. j. 1.500 Kčs a na děti 1.800 Kčs. Kdyby vydělávala 3.200 Kčs, dostane na sebe příspěvek 1.300 Kčs. Příspěvek na děti zůstává stejný, poněvadž nezávisí na výši jejího výdělku.

Čeká-li manželka děcko, může žádat měsíc před porodem mateřský příspěvek a to 25 Kčs denně navíc po dobu 18 týdnů.

Nárok na zaopatřovací příspěvek mají také vlastní rodiče, práce neschopní, dále sourozenci, tetičky, tchyně, závislí-li jejich zaopatření na branci a žili-li s ním ve společné domácnosti.

O sociálním zabezpečení osob povoláných ke službě v branné moci a jejich rodinných příslušníků pojednává podrobně ustanovení zákona č. 64/1950 Sb. a vládní nařízení č. 131/1950 Sb.

Dotaz:

Jak bude provedeno rozdělení brambor v JZD III. a IV. typu?

Odpověď:

Pro takové rozdělování nejsou žádné pevné směrnice, ale je třeba dbát zásad, které jsou vodítkem pro správné hospodaření.

Především je nutné, aby JZD na 100% splnilo státu dodávku podle smlouvy o výrobě a dodávce zemědělských výrobků. To je bezpodmínečná nutnost a povinnost, kterou je třeba splnit. Při tom se musí ovšem pamatovat na **vracení sadby**, kterou letos na jaře dostalo družstvo jako půjčku. To je druhá povinnost. A třetí nutná věc je vytvořit potřebný **fond pro sadbu a krmiva**. Do tohoto fondu osiv a krmiv si musí JZD oddělit takové množství, aby mělo zajištěnou krmnou základnu a potřebnou sadbu pro příští rok. Je třeba pamatovat asi 25 q sadbových brambor na 1 ha plánované plochy brambor v příštím roce. Toto množství bude vyměněno JZD za šlechtěnou bramborovou sadbu buď úplné nebo z takové části, jak bude třeba. Ovšem je důležité pamatovat na případné mimořádné potřeby zhruba tak ve výši 10–15% z celkového množství odděleného pro osivový fond.

Různé zprávy

Sociální zabezpečení vojáků a jejich rodinných příslušníků v době vojenského cvičení

(Nejde o vojenskou přes. službu)

V poslední době se množí u národních výborů i ústředních úřadů dotazy ve věci sociálního zabezpečení vojáků a jejich rodinných příslušníků v době konání vojenského cvičení, které navazuje na základní vojenskou službu.

Ministerstvo vnitra proto upozorňuje, že tyto otázky jsou upraveny zákonem č. 64/1950 Sb. a vládním nařízením č. 131/1950 Sb.

Podle ustanovení § 7 zákona č. 64/1950 Sb. a § 6 vl. nař. č. 131/1950 Sb. přísluší všem vojákům konajícím vojenské cvičení, jejichž pracovní poměr u téhož zaměstnavatele nebo v též podniku trvá v den stanovený k nástupu cvičení aspoň 2 týdny, mzda za prvé dva týdny vojenského cvičení v plné výměře. Kromě toho ti z nich, kteří mají rodinné příslušníky, jejichž zaopatření na nich podstatně závisí, mají počínajíc třetím týdnem, nejdéle však do konce 8. týdne cvičení nárok na mzdu sníženou o 150 Kčs týdně.

Při tom nerozhoduje okolnost, zda byl zaměstnanec povolán k výkonu vojenského cvičení přímo z civilního zaměstnání nebo zda vojenské cvičení navazuje časově na jiný druh vojenské služby, pokud ovšem jeho pracovní poměr u téhož zaměstnavatele nebo v též podniku trvá.

Vzhledem k tomu mají prakticky nárok na mzdu od svého zaměstnavatele, jak shora uvedeno, též všichni vojáci, kteří ukončili základní službu a byli nebo budou přidrženi bez časového přerušení k výkonu vojenského cvičení, pokud byli při nástupu základní (dvouleté) vojenské služby v pracovním poměru a tento poměr nebyl během této služby s právním účinkem rozvázán. Mzdu je povinen vyplatiti dosavadní zaměstnavatel i tehdy, přejde-li voják po ukončení vojenského cvičení se souhlasem referátu práce do jiného závodu.

Rodinní příslušníci těchto vojáků v době vojenského cvičení nárok na zaopatřovací příspěvek nemají.

Jinak je tomu u vojáků, kteří buď vůbec v pracovním poměru nebyli, nebo jejichž pracovní poměr byl během základní služby zrušen a nový pracovní poměr nenavázali s platností aspoň 2 týdny před po-

čátkem vojenského cvičení. Tito vojáci nárok na mzdu během vojenského cvičení nemají. Naproti tomu jejich rodinní příslušníci, kterým byl až do ukončení vojenské základní služby poskytován příslušným národním výborem zaopatřovací příspěvek, mají i během vojenského cvičení na tento příspěvek nárok.

Zajistěte si včas šlechtěnou bramborovou sadbu!

Již nyní na podzim je třeba si zajistit šlechtěnou bramborovou sadbu. Pro jarní výdej je rezervována sadba v menším množství jen pro jednotná zemědělská družstva, která se nově utvoří, nebo vstoupí na vyšší typ.

Hospodářská družstva rezervují a vydávají jednotným zemědělským družstvům sadbu přednostně a v nejlepší jakosti. Jen taková sadba je zárukou vyšších výnosů brambor v příštím roce.

Nespoléhejte proto na jarní dobývku sadby, poradte se ve svém jednotném zemědělském družstvu a objednejte si u svého hospodářského družstva šlechtěnou bramborovou sadbu na celou plánovanou plochu brambor. Objednávku provedte neprodleně, abyste mohli bramborovou sadbu včas a dobře uskladnit a zajistit její bezvadné přezimování.

Na šlechtěnou bramborovou sadbu, dodávanou hospodářskými družstvy jednotným zemědělským družstvům na podzim, se na žádost těchto družstev poskytne záloha na provozní úvěr r. 1952, až do výše cenového rozdílu mezi platnou spotřebitelskou cenou bramborové sadby pro jednotná zemědělská družstva a výkupní cenou brambor (bez nadkont. přípl.) dodávaných JZD na protidobývku.

Pro objednanou šlechtěnou bramborovou sadbu připravte si včas krechty nebo jiné skládky, aby, jakmile sadba dojde, mohla být ještě též den uložena a zajištěna příkrývkou slámy proti nočním mrazům.

V bramborářské oblasti provedte urychleně sklizeň sadby z množství ploch. Sklizenou šlechtěnou bramborovou sadbu na polích, mlatech a jinde zajistěte na noc proti mrazům. Také při přepravě bramborové sadby pamatujte na opatření proti škodám, které mohou být způsobeny nočními mrazy.

—tmz—

Pro fond krmiv bude JZD pamatovat dostatečným množstvím brambor na plánovaný stav prasat v letošním roce a případně zvýšene plánované úkoly v příštím roce až do příští sklizně. Ovšem musí se počítat i s prasaty, která zatím JZD nemá, ale podle plánu je musí a bude mít. Příslušné množství oddělí družstvo tedy na krmivový fond, který musí být zajištěn alespoň 10—15% z celkového množství brambor.

Další část brambor je počítána pro sociální fond. Z tohoto fondu se doplňuje zásobením rodin pracovních družstevníků, zvláště těch rodin, které mají větší počet nezaopatřených dětí anebo družstevníků s nižší pracovní schopností (výměnkáři, trvale nemocní, atd.). Z tohoto fondu není možno ovšem poskytovat pomoc družstevníkům, kteří mají normální lístek na brambory, to znamená těm, kteří své zaměstnání mají mimo družstvo a nemají záhumernek. Ze sociálního fondu pak bude družstvo vydávat brambory za normální výkupní cenu, ale nesmí je prodat družstevníkům, kteří vlastní vinou nebo nedbalostí neodpracovali v družstvu plánovaný počet pracovních jednotek, který na ně připadal.

Když má družstvo všechny tyto fondy zajištěny, bude uvažovat ještě o zvýšení dobavy státu nad smlouvu v takovém množství, které může po splnění svých povinností vůči členům a zajištění provozu uskutečnit. Zbývající množství brambor se rozdělí mezi členy a to tak, že asi 80% se jim rozdělí jako záloha za každou odpracovanou jednotku. Zbývající množství se rozdělí až na konci roku podle skutečného vyúčtování všech pracovních jednotek.

To jsou tak v hrubých rysech zásady, podle kterých se musí postupovat, aby bylo provedeno správné a spravedlivé rozdělení brambor z letošní sklizně. O podrobnostech i o hlavních zásadách rozhoduje především členská schůze JZD.

(Podle směrnic min. zemědělství)

Sbírejte prázdné makovice

Prázdné makovice jsou velmi důležitou a cennou surovinou pro náš lékárenský průmysl, protože se z nich vyrábějí nepostradatelné léky. Proto jsou všichni pěstitelé máku povinni uschovat všechny prázdné makovice a prodat je hospodářskému družstvu. HD musí koupit od pěstitelů nebo od školní mládeže i nejmenší množství prázdných makovic nebo makovicové drti a postarat se o jejich odvoz.

Popisy českých osad na Volyni — Kvasilov

Podle vyprávění starších občanů Kvasilova zpracovala Marie Tomášová

1. pokračování

Ten groš za ní byl opravdu těžce, ba bolestně získaný. Nepočítaje práci s obděláním, největší svízele byla s odvozem. Každý vozil jen svým párem koní, takže to trvalo do zimy. Z večera při světelné lucerny se nakládalo a ještě za tmy vyjíždělo a v noci se vracelo domů. Když se dovezla cukrovka, začalo mlácení, které trvalo až do jara, neboť se mlátilo cepy. Teprve později se objevilo několik ručních mlátiček, které pak putovaly od jednoho hospodáře k druhému. Později vznikl bližší cukrovar ve Španově u Rovna, jenž přijímal cukrovku ve Zdobunově (3 km od Kvasilova), ale nikdo již nechtěl pěstováním cukrovky se zabývat. Velký převrat v hospodářském životě Kvasilova způsobilo pěstování chmele, jehož se občané chopili v letech devadesátých. Prvními průkopníky chmelaření byli bratři Antonín a Josef Syrovátkové. Za jejich příkladem zakládaly se nové chmelnice, takže v krátké době Kvasilov se stal největší chmelářskou obcí v carském Rusku a udržel si toto místo i v Polsku. Když se roku 1908 zakládal volyňský Chmelářský spolek, měl Kvasilov přes 12.000 kop chmele, které dávaly ročně kolem 3—4 tisíců centů chmele po 50 kg.

Střední cena chmele do války i po válce až do roku 1928 byla 15 až 17 zlatých rublů za pud, čili 45 až 50 rublů cent. V roce 1911 stoupla cena chmele až na 150 rublů zlatem za celní cent. Chmel, skutečné zelehé zlato, přinesl požehnání kvasilovským hospodářstvím a kulturním potřebám obce. Stavěly se sušárny, nejdříve na vzduch, později vytápěné a pak patentované, systému Linhart a v Rakovníce. V roce 1903 první patentovanou sušárnu koupil a postavil učitel Jan Kozlovský. Přestavovaly a stavěly se nové domy a hospodářské budovy, slaměné střechy ustupovaly místo taškovým a plechovým. Na obzoru se rýsovaly nové možnosti, neboť několika podnikavým sousedům se podařilo získati odbyty pro chmel v největších ruských pivovarech a to i mimo část evropskou na Urale, v Sibiři a na Kavkaze, jenže přišla světová válka a s ní všechno utrpení, zkáza a neštěstí, které válka přináší.

V roce 1878 vypukl požár u J. Perného, jemuž za obět padla veškerá úroda i část budov. Toto neštěstí přivedlo občany na myšlen-

Chmelnice byly typickým znakem všech českých obcí na Volyni.

Na obrázku je záběr z chmelnice v Kvasilově.

ku založení obecní pojišťovny proti ohni. Josef Ducháček vypracoval stanovy podle stanov v Čechách a založil pojišťovnu. Po založení a pořízení hasičského náradí nebylo v obci celých dvacet let požáru. Tím se finanční stav pojišťovny stále zlepšoval. Před vypuknutím první světové války měla Kvasilovská vzájemná pojišťovna až 50.000 zlatých rublů kapitál a byla léta, že pro umístění přebytkových peněz na mírný úrok 6 procent ročně musela hledat klienty mimo své členstvo.

Hned na jaře r. 1871, když se uvolnila ve dvoře místnost určená pro školu, pozval občan Martínek známého učitele Kyselu z Čech, aby přijal mezi nimi místo. Občané dávali tomuto dobrému vychovateli slušnou odměnu. Měl k užívání 5 morgů obecních pozemků, které mu zdarma obdělávali, mimo to dostával 500 rublů ročně. Škola byla kulturním střediskem i jediným pojátkem všech. Učitel Kysela v r. 1874 se odstěhoval z Kvasilova a z Ruska vůbec, neboť se bál následků t. zv. novodvorské bitvy, kde on byl vůdcem. Krátký čas pak vyučoval p. Zikmund, pak slečna Ševčíková a od r. 1875 až do r. 1888 působil tu učitel Frant. Šebor. Tento vzorný vychovatel mládeže, který měl na starosti 100 dětí v jedné třídě, rozdělených na 6 ročníků, zapsal se zlatým písmem do duší rodičů i dětí. Pořádal ochotnická divadla, radil občanům, spravoval obecní knihovnu a také ni-

kdy nechyběl na besedách v hostinci. Vyučovalo se česky, avšak ruština byla zavedena jako zvláštní předmět. Od r. 1888 až do Nového roku 1892 vyučovali učitelé Vocásek a Václav Pilař. V lednu roku 1892 nastoupil místo učitele Jan Kozlovský a od podzimu roku 1892 do roku 1899 působil tu jako druhý učitel, jenž vyučoval češtině, Antonín Perný.

Po něm přichází mladý učitel Jaroslav Bouček rodem z Volkova. Ten se zasloužil zase o založení kapely z mladých chlapců. Pozdější kapelník br. Náhlavský byl jeho žákem. Později J. Bouček byl učitelem na české škole v Kupičově. Jan Kozlovský opět založil první pěvecký církevní sbor, ve kterém účinkovala jak mládež tak i starší občané. Jan Kozlovský působil v Kvasilově nejdříve 14 let, pak byl přeložen do Hlinska a opět od roku 1920 až do roku 1930 byl v Kvasilově. Tito tři mladí učitelé dali základ pozdějšímu kult. životu v Kvasilově.

Pak již působili na škole učitelové ruské národnosti až do těch dob, dokud jsme nepřipadli pod Polsko.

V Polsku naše škola patřila tak zvanému typu druhému, čili byla to škola polsko-česká, typ zlepšený. Dbá se více na češtinu, ponevadž je osada čistě česká a patří k nejstarším vesnicím na Volyni. Nebylo však na celé Volyni školy ryze české, jak by si to krajané zasluhovali. Pokrač. příště

Malý oznamovatel

Svaz bojovníků za svobodu, místní jednotka v Zateci pořádá v rámci Měsíce československo-sovětského přátelství ve dnech 14. a 15. listopadu v městském divadle v Zateci **2 VEČERY ROZHLASOVÝCH UMĚLCŮ**. Účinkují: Jára Pospíšil, Vlasta Mlejnková, Jan Soumar, Jiří Pinkas. — Na programu jsou arie z předních oper našich i sovětských skladatelů a lidové písně.

Program druhého večera bude pozměněn — **Začátek o 20 hodině — Vstupné obvyklé**. Předprodej vstupenek v kanceláři městského divadla, CIS, knihkupectví „Svoboda“ a v redakce časopisu „Věrná stráž“ na náměstí Velké říjnové revoluce.

Hledám usedlost kovársko-zemědělskou do 5—6 ha půdy, v tom louka neb pastvina, zahrada, dobré budovy, inventář zemědělský a případně i kovárský, na venkově, kde by bylo dost kovárské a zámečnické práce, nejraději v kraji s mírným podnebím.

Karel Matyáš, Trhomné čp. 15, p. Nečtiny

Blahopřání

Oznamujeme všem přátelům a známým, že náš drahý manžel, otec a dědeček **Antonín Kříž** ze Zalesí na Volyni dožil se v plném zdraví a svěžesti dne 27. října t. r. svých 60 let.

Do mnoha dalších let přejeme mu hodně zdraví, spokojenosti a štěstí.

Manželka, dcery, synové, vnuci a pravnucci

Dne 20. září t. r. dožila se naše drahá matka **Marie Šikaluková** ze Zatece požehnaného věku 78 let.

Do dalších let přejeme jí hodně zdraví, spokojenosti a zaslouženého klidného odpočinku po životě naplněném tvrdou prací, odříkáním a láskou.

Rodina Hronova, Bochoy

Oznamujeme všem přátelům a známým, že **Alexandr a Anna Cíbertovi** z Mirohoště na Volyni oslavili dne 23. září t. r. svoji zlatou svatbu.

Přejeme jim, aby se ve zdraví dočkali také svatby dčmantové.

Děti, vnuci a pravnucci

Vzpomínáme na Michnu-Sergejovku

Ukrajina je kraj úrodný a bohatý a pilným rukám skýtá nejen dostatek práce, nýbrž i hojnou odměnu za ni. Toto bohatství přilákalo také hitlerovské lupiče a vrahy, kteří v roce 1941 přepadli Sovětský svaz, okupovali Ukrajinu a vysávali z ní pot a krev jejího lidu. Mnoho vytrpěl dobrý ukrajinský lid od krutého nepřitele. Také volyňští Češi nebyli ušetřeni. I naše pokojná, malá obec Michna-Sergejovka přinesla těžkou oběť. Bylo to v době, kdy se v Štalingradu rozhodovalo o osudu lidstva a kdy porobené národy s toužebností očekávaly vysvobození z jařma fašistického útlaču.

Den 11. listopadu 1943 byl krásný, klidné slunečné ráno se usmívalo na naši milou a rodnou českou vesničku na Volyni — Michnu-Sergejovku. Její domky, čisté a upravené, byly roztroušeny po obou stranách cesty. Polnosti, vzorně obdělávané, se rozprostíraly mezi sousedními polskými a ukrajinskými obcemi. Z celkového počtu 56 hospodářských usedlostí bylo 45 českých a 11 ukrajinských. Obec byla výhradně zemědělská. Poněvadž bylo již po polních pracích, občané byla zaměstnáni mlácením obilí a jinou prací v domácnostech, ve chlévech a na dvorech.

O deváté hodině ráno nastal osudný, tragický okamžik. Hordy hitlerovských lupičů SS obkličily naši vesničku ze všech stran. Auta s hrdlořezy po zuby ozbrojenými, letadla, kulomety proti dětem, ženám, starcům a bezbranným mužům. Také dva prapory s hákovými kříži rozvinuli. Potom vypálili červenou raketu a zahájili útok na „partyzány a bandity“, jak nazývali všechny obyvatele Ukrajiny. Náčelník lupičů se pohyboval autem po ulici a jeho fašističtí raubíři šli dům od domu, občané zaháněli dovnitř, tam je postříleli a obydlí zapálili. Dříve však neopomenuli vyrabovat, co se dalo. Prasata, husy, dobytek — vše se jim hodilo.

Tohoto osudného dne padli rukou nacistických vrahů:

František Ježek, 70 let, stár. **Anna Ježková**, 65 let, **Josef Běhavý**, 40 let, **Antonín Novák**, 40 let, **Františka Nováková**, 2 roky, **Anna Henrychová**, 50 let, **Růžena Henrychová** 21 let, **Růžena Henrychová**, 1 rok, **Josef Bělohlávek**, 30 let, **Jaroslav Bělohlávek**, 25 let, **Vladislav Nosek**, 38 let, **Anna Nosková**, 32 let, **Anna Nosková**, 10 let, **Vlad. Nosek**, 18 let, **Josef Kendík**, 31 let, **Jiří Kendík**, 3 léta, **Dobruška Kendíková**, 9 měs.

Mimo těchto 17 osob české národnosti bylo zabito 13 Ukrajinců z naší obce.

Jen duchapřítomnosti, odvaze a hrdinství občanů **Aloise Mareše**, **Josefa Pižla**, **Vladimíra Hendla**, **Vladimíra Kendíka**, **Josefa Kendíka st.**, **Josefa Kendíka ml.**, **Břetislava Beneše** a **Aloise Beneše**, kteří neváhali nasadit vlastní život na obranu celku, vděčí ostatní občané, že ušli hroziícímu nebezpečí.

Vzpomínáme dnes smutného výročí tragedie v České Michně-Sergejovce na Volyni skláníme se v úctě a vděčnosti před památku našich drahých spoluobčanů, kteří položili své životy na poli cti a slávy a slibujeme jim, že budeme stát na stráží společně se vším naším pracujícím lidem a nedopustíme, aby se mohly opakovat takovéto lupičské vraždy v našich obcích a v naší milé vlasti.

Zástupci obce Michny-Sergejovky
ve Cvrčovicích u Pohořelie na Moravě